

מסורת הש"ס

משילין פרק חמישי ביצה

לז

עין משפט
גזר מצוה

(א) [שבת קט: ב] (ג) רש"י
מ"ו, (א) [לעיל ב: לה:]
(ד) [ז"ל תמ"א, (א) [ג]י
הערוך אלא, (ו) שבת מ.
וכל הסוגיא ע"ש מה
שנינו, (ז) [שבת קנד:
וה"ל, (ח) [לעיל לה: שבת
מג, (ט) שבת מג, (י) שם,
(כ) שבת עה, קג, ק"ד: קח,
קכ: קלג, קמג, סוכה לג:
כמויות ו. כבורות כה,
ז' [ז"ל וכדק, (ח) ש"ך
לע"ז,

לעזי רש"י

אגוד"ש [אגודי"ש], חד.

מוסף רש"י

פורסין מחצלת על גבי
אבנים. מפני הגשמים
שלא ימחו או לא יקבלו טרם
מחר שערות צמים
(שבת מג), מקורולות.
לחשן חד ורחיות לקיות
דכו דבר הניטל (שם),
דחיו למזגא עליהו.
להשקן, שכל הסתקן ק'
היתה, יושב ק'ת ושקטן
ק'ת על שמה' (שם),
מורה רבי שמעון
בפסיק רישיה ולא
ימות. לאמר אחרון ראש
במה' זו בשבת וא"י ר"ה
שמות דכ"ו דלי אפרס
שלא תמות כמתין שבי
ליה, וי אמרין דבר שאין
מתכוין מותר, כגון היס'
לדפסר ליה בלא חסור,
כגון גורר אדם מטה כסא
וספסל וכלבד שלא יתכוין
לשנות מרחק, ואע"ג דלכא
למחש דלמא עבד מרחק,
כיון דלא מתכוין להבי
לדפסר לגרמה בלא מרחק
כי עבד נמי מרחק דהו'
מלאכה גמורה לא מיתבי,
אלא הכי דודאי עבד
מורה (סוכה לג),

הסם סקן כו'. כלומר ועוד שאלה אחרת: שלא יגמור אם האולר.
אם לא היו שם אלא ארבע או חמש קופות שהתירו לו במקום שיש
יותר כאן לא התירו לפנותו כולן ולגלות את הרצפה דלמא היו זה
גומא ומשום לה: והכל סקן. כלומר ועוד יש לשאול: באוסו הגג.

שהרצפה בגג שהפירות צו: אין
מטלטלין. בפירות שבגג שאלה להשילין
מפני הגשמים קא מיירי ואפילו
בגומתיהן של שני צמים ששוין שאין זה
גבזה מזה שהיא שם טורח עליה
ורידה: בחלונות. כגון אם מוקף
מחילה ואין צו ארובה אבל יש חלון
במחילה לחצר או לבית לא ישלשלם
בשקין דרך החלון בחבל מפני שיש
טורח להעלות מן הגג לחלון ומשם
לארץ: סולמות. כל מדרגה קרי
סולס ואף הכבשים שלנו: ואפילו
אזיכא לזנין. לזנין הסדורים
ומוקאים לזנין וגשמים נוטפים
ומתירא שלא ימוחו מותר לטלטל
כלים לזכרון ולכסותן ולא אחריו
הואיל והן עצמן אין נטלין אף הכלי
לא ינטל לזכרון: ור' יצחק אמר.
דוקא פירות הראוין לטלטול הוא
דשני רבנן לטלטל כלים לזכרון אבל
מידי דלאו צו טלטול אין כלי נטל
לזכרו: אלא לדבר הניטל. לזכרון
דבר הניטל: ואידי דסנא רישא.
פירות הראוין דעל כרחן דדחיו
לנטלטל אצטריך לננקט שהי מטלטל
הן עצמן ומשילין נקט נמי לענין
כסוי פירות הראוין ומיהו סיפא לאו
דוקא והוא הדין לזנין: סקן וכו' כדי
יין. מכדי בהני לא איירי לעיל וכוין
דתנן הכא ובלא לשמועין דברים
אחרים לבד פירות היה לו להשמיענו
לזנין וכו"ש אלו: הכי גרסינן הכא
במאי עסקין דנטינא. כלומר לא
צא להשמיען כי אם כיוצא בלזנין
טובדכר דסקן כדי יין דקא מוסרין
ותני דנטינא עסקין שאסורין
צלטול לשמועין דרישא פירות
הראוין דומיא דמשילין והדר נקט
להקד לשמועין אף שאין ראוין:
הפסד מועט. גשמים הנוטפין על
יין הפסד מועט הוא עד שתחשך
ויסלקם אלא הפירות מרקדין: נוטפין
כלי חסם הדלף. הרי שכלי נטל
לקבל צו מוקפה כי האי דלא חזי
למידי: דלף הראוי. שהן לזולין
וראוין לזכמה: על גבי אבנים.
שגובין לזנין וכשהן מתחלחלין כריך
לחזור ולנגבן שאין מקצלות את הטט

ברטיבלא. וא"ת והא אמרי' לעיל בסוף המביא (דף לה): דטבל
מוכן הוא שאם עבד ומקנו ממון ובפרק כירה
(שבת מג). נמי לא חשבי ליה מטלטל כלי מהיכנו כיון דחזו א"כ אכתי
תקשי לן דטבל אין אזיכא לזנין לא וי"ל דעולא יאמר לך דמ"מ
חשיבי ליה כדבר שאינו נטל כיון

התם תנן א' אבל לא את האוצר ואמר שמואל
מאי אבל לא את האוצר א' אבל לא יגמור את
האוצר כולו דלמא אתי לאשווי גומות הכא
מאי התם הוא בשבת דאסור משום דחמור
אבל יום טוב דקיל שפיר דמי או דלמא התם
דאיכא בטול בית המדרש אמרת לא הכא
דליכא בטול בית המדרש לא כל שכן והכא
תנן משילין פירות דרך ארובה ביו"ט ואמר
רב נחמן לא שנו אלא באותו הגג אבל

מוגג לגג לא ותניא נמי הכי אין מטלטלין מוגג לגג אפי' כשגותיהן שוין
התם מאי א' (כל שכן שבת דחמירא או דלמא) הכא הוא דאסור משום יום
טוב דקיל ואתי לזוללי ביה אבל א' שבת דחמירא ולא אתי לזוללי בה
שפיר דמי או דלמא מה הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא
הפסד פירות לא כל שכן הכא א' (תנן) לא ישלשלם בחבל בחלונות ולא
יורידם דרך סולמות התם מאי הכא ביום טוב הוא דאסור דליכא בטול
בית המדרש אבל שבת דאיכא בטול בית המדרש שפיר דמי או דלמא
הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל
שכן תיקו: ומכסין את הפירות: אמר עולא יואפילו א' אזיכא דלכני ר'
יצחק אמר פירות הראוין ואזכא ר' יצחק לשעמיה א' דאמר ר' יצחק אין כלי
ניטל אלא לדבר הניטל בשבת תנן מכסין את הפירות בכלים פירות אין
אזיכא דלכני לא הוא הדין דאפי' אזיכא דלכני ואידי דתנא רישא משילין פירות
תנא סיפא נמי מכסין את הפירות תנן וכן כדי יין וכן כדי שמן הכא במאי
עסקין במיכלא הכי נמי מסתברא דאי סלקא דעתך כדי יין וכדי שמן דהתירא
הא תנא ליה רישא פירות כדי יין וכדי שמן אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא
להפסד מרובה חיששו להפסד מועט לא חיששו קמ"ל תנן ג' נותנין כלי
תחת הדלף בשבת ב' בדלף הראוי תא שמע א' פורסין מחצלת על גבי לבנים
בשבת דאיתור מבנינא דחיו למזגא עליהו תא שמע א' פורסין מחצלת
על גבי אבנים בשבת באבנים מקורולות דחיו לבית הכסא תא שמע א' פורסין
מחצלת על גבי כורת דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים מפני
הגשמים ובלבד שלא יתכוין לצור התם נמי דאיכא דבש אמר ליה רב
עוקבא במישן לרב אשי התינו בימות החמה דאיכא דבש בימות הגשמים
מאי איכא למומר לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות אותן שתי חלות מוקצות
הן הכא במאי עסקין שחשב עליהם אבל לא חשב עליהם מאי אסור ארתני
ובלבד שלא יתכוין לצור לפלוג ולתני בדידה במה דברים אמורים שחשב
עליהם אבל לא חשב עליהם אסור הכי קאמר אע"פ שחשב עליהם ובלבד
שלא יתכוין לצור במאי אוקימתא כרבי יהודה דאית ליה מוקצה אימא
סיפא ובלבד שלא יתכוין לצור אותן לרבי שמעון דאמר דבר שאין מתכוין
מותר ותסברא דרבי שמעון והא אביי ורבא דאמרי תרוייהו א' מורה רבי
שמעון בפסיק רישיה ולא ימות לעולם כולה רבי יהודה היא והכא במאי
עסקין דאית ביה כוי ולא תימא לרבי יהודה ובלבד שלא יתכוין לצור
אלא

יא א מיי פ"ה מה'ג
שבת הלכה ב ופכ"ו
הלכה טו טו"ש"ע א"ח סימן
שלם ספיק א:
יב ב ב מיי פ"ה מה'ג
י"ט הלכה ט טו"ש"ע
א"ח סימן תקפא ספיק א:
יג ד מיי פ"ה מה'ג
שבת הלכה כג כה
טו"ש"ע א"ח שם ספיק ב
וסימן שלם ספיק ז:
יד ה ד מיי פ"ה מה'ג
הלכות שבת הלכה
כד כה טו"ש"ע א"ח סי'
שלם ספיק ח וסימן תקפא
ספיק ג:
טו ז ד מיי פ"ה מה'ג
הלכה כה טו"ש"ע א"ח
סימן שלם ספיק ד:
טז ח מיי פ"ה מה'ג
הלכה כה טו"ש"ע א"ח סימן
שלם ספיק א:
ז

רבינו חננאל

הכא אמר רב נחמן לא
שנו אלא באותו הגג
אבל מוגג לגג אפילו
גגותיהן שוין לא, ותניא
נמי הכי, ותוב הכא
תניא לא ישלשלם בחבל
בחלונות ולא יורידם
דרך סולמות, התם משום
הפסד פירות אמר ר' יצחק
אמר פירות הראוין ואזכא
ר' יצחק לשעמיה א' דאמר ר' יצחק אין כלי
ניטל אלא לדבר הניטל בשבת תנן מכסין את הפירות בכלים פירות אין
אזיכא דלכני לא הוא הדין דאפי' אזיכא דלכני ואידי דתנא רישא משילין פירות
תנא סיפא נמי מכסין את הפירות תנן וכן כדי יין וכן כדי שמן הכא במאי
עסקין במיכלא הכי נמי מסתברא דאי סלקא דעתך כדי יין וכדי שמן דהתירא
הא תנא ליה רישא פירות כדי יין וכדי שמן אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא
להפסד מרובה חיששו להפסד מועט לא חיששו קמ"ל תנן ג' נותנין כלי
תחת הדלף בשבת ב' בדלף הראוי תא שמע א' פורסין מחצלת על גבי לבנים
בשבת דאיתור מבנינא דחיו למזגא עליהו תא שמע א' פורסין מחצלת
על גבי אבנים בשבת באבנים מקורולות דחיו לבית הכסא תא שמע א' פורסין
מחצלת על גבי כורת דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים מפני
הגשמים ובלבד שלא יתכוין לצור התם נמי דאיכא דבש אמר ליה רב
עוקבא במישן לרב אשי התינו בימות החמה דאיכא דבש בימות הגשמים
מאי איכא למומר לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות אותן שתי חלות מוקצות
הן הכא במאי עסקין שחשב עליהם אבל לא חשב עליהם מאי אסור ארתני
ובלבד שלא יתכוין לצור לפלוג ולתני בדידה במה דברים אמורים שחשב
עליהם אבל לא חשב עליהם אסור הכי קאמר אע"פ שחשב עליהם ובלבד
שלא יתכוין לצור במאי אוקימתא כרבי יהודה דאית ליה מוקצה אימא
סיפא ובלבד שלא יתכוין לצור אותן לרבי שמעון דאמר דבר שאין מתכוין
מותר ותסברא דרבי שמעון והא אביי ורבא דאמרי תרוייהו א' מורה רבי
שמעון בפסיק רישיה ולא ימות לעולם כולה רבי יהודה היא והכא במאי
עסקין דאית ביה כוי ולא תימא לרבי יהודה ובלבד שלא יתכוין לצור
אלא